

Učinka vsak četrtak in večja s poštnino vred ali v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 82 D, pol leta 16 D, četrt leta 8 D. Izven Jugoslavije 86 D. Naročnina se pošlje na upravištvo »Slov. Gospodar« v Mariboru, Koroška cesta 5. List se dopušlja do odpovedi. Naročnina se plačuje v naprej. — Telefon interurban št. 113.

Posamezna številka stane 1-50 din.

Poštnina plačana v gotovini.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta št. 5. Rokopisi se ne vračajo. Upravištvo sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Črne inserate po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Nesaprite reklamacije s poštnine proste.

Čekovni račun poštnega urada Ljubljana 10.603, Telefon interurb. št. 113.

20. številka

MARIBOR, dne 20. maja 1926

60. letnik

Kmetijski dnevi v Mariboru.

13. — 14. — 15. avgusta 1926.

Po naših vaseh je žalostno.

Primanjkuje stare vere in starega poštenja; nič več ni stare zvestobe in stare ljubezni; nič več starih šeg in stare noše; nič več stare pesmi in stare besede.

Nič več ni starega veselja.

Kdo bo ljubil polje in travnik, ko požirajo fabrike in mesta fante in dekleta?

Kdo bo ljubil gorice in lesove, ko se po kmetijskih domovih šopirijo mestne razvade in poje boben na rubežen?

Ko so naši davni očanci še več trpeli z gruntom, so imeli vendar več ljubezni do grunta.

Ko je bilo nekoč kakor dežja toliko krvi in solz po brazdah, je bilo vendar več veselja po naših vaseh kot danes.

Stari duh kmetijskega stanu umira. Umira stara vera in staro poštenje, stare šege in stara beseda.

Zato ni več starega veselja.

Kmetijski stan pa je svet in mogočen stan.

Zakaj nismo deležni njegove svetosti?

Zato ne, ker je nimamo v svojih sreih.

Zakaj nismo deležni njegove moči?

Zato ne, ker je ne spoznamo.

Pojdimo na »Kmetijski dan«!

Poromali bomo k milostni Materi božji v Maribor.

Poiskali si bomo pota do svetosti in moči našega kmetijskega stanu.

Ker moč je v nas.

Moč je v naši grudi. V naših kmetijskih družinah je moč — moč naroda, države in človeštva.

To moč nam odkrivata izobrazba in prosveta.

Pojdimo na »Kmetijski dan«!

Poiskali si bomo veselja in ljubezni, da bodo naši kmetijski domovi studenci sreče za ves narod.

Da ne bo več žalostno po naših vaseh; da kmetijski stan ne bo več kakor mačeha gruntu in gozdu; da se bomo znali ubraniti sovražnikom kmetijskega stanu; da bodo naši vasi kot ena sama ljubeča se družina; da bodo rože na oknih, zadovoljnost v sreih in veselje v očeh!

Pojdimo na »Kmetijski dan«!

Za pripr. odbor:

Dr. Andrej Veble l. r., predsednik.

Profesor Ivan Prijatelj l. r., tajnik.

Plačilo neposrednih davkov in samoupravnih doklad v Sloveniji.

(Narodni poslanec Vlad. Pašenjak.)

Ker se širijo, mnogokrat tudi uradno, popolnoma napačni glasovi glede obremenitve Slovenije, ker se ne uvažuje, da plačuje Slovenija razen državnih davkov visoke samoupravne doklade, je umestno, da si ogledamo celotno obremenitev Slovenije v l. 1924 in 1925.

V Sloveniji se plačajo sledeči neposredni davki: zemljiški davek, hišno-razredni davek, hišno-najemniški davek, splošna pridobnina, pridobnina od podjetij, ki so obvezana javno polagati račune, dohodnina, davek na tantijeme in drž. doklade, ki znašajo večinoma 153.5% omenjenih davkov. Razen teh davkov, kateri se plačujejo na podlagi že obstoječih avstrijskih zakonov, se plačujejo novi davki, ki so se uvedli po prevratu in to: davek na poslovni promet, invalidski davek, izredna 500% in 30% doklada, komorska doklada, davek na ročno delo in davek na plače drž. uradnikov.

Kot samoupravne doklade se plačujejo na bivšem Kranjskem okrajne doklade in to za okrajno blagajno, okrajni cestni odbor in zdravstveno okrožje ter občinske doklade. Na bivšem Štajerskem se plačujejo doklade za okrajni zastop in občinske doklade, v Prekmurju 50% cestne in 5% zdravstvene doklade ter občinske doklade, na bivšem Koroškem le samo občinske doklade.

Leto 1924.

V letu 1924 se je plačalo državnih neposrednih davkov 190.938.719 din., ali 13.2% vseh v državi plačanih neposrednih davkov. Na 1 prebivalca v državi je prišlo 120.35 din., v Srbiji se je plačalo le 79.07 din., v Sloveniji pa 180.78 din. neposrednega davka na osebo. V Sloveniji se je plačalo za 50% več, kakor pride povprečno na 1 prebivalca v državi, se je plačalo skoro 2½krat toliko kot v Srbiji, ki je plačala komaj 60% zneska, ki pride povprečno na 1 prebivalca v državi, Srbija je plačala manj kot pride povprečno na 1 prebivalca v državi.

Kar se tiče okrajnih doklad, so na bivšem Kranjskem izmed 26 okrajev v 17 okrajih znašale okrajne doklade nad 150 do 402%. V okraju Mokronog na Dolenjskem so znašale okrajne doklade 326%, v okraju Velike Lašče 367%, v okraju Ribnica 371%, v okraju Višnjagora 402%.

Na bivšem Štajerskem so izmed 21 okrajev znašale okrajne doklade v 14 okrajih od 200 do 490%, v okrajih Brežice, Marenberg, Sv. Lenart v Slov. g. so znašale celo 500%.

Izmed 2175 občin v Sloveniji znašajo v 645 občinah občinske doklade 100—200%, v 762 občinah od 200 do 1100%, v celem ima torej 1407 občin, t. j. dve tretini vseh občin, občinske doklade nad 100%.

Kot podstava za odmero samoupravnih doklad je služil državni davek v znesku 11.498.312 din., — predpisalo se je v Sloveniji samoupravnih doklad v znesku 31.264.569 din., kar znaša 272% državnega davka, ki služi kot podstava. Pripomniti treba, da se ne predpisujejo od mnogih državnih davkov, kakor n. pr. od dohodnine, samoupravne doklade.

Ako upoštevamo tudi samoupravne doklade, pa pride v Sloveniji na prebivalca okrog 210 din. obremenitve v obliki neposrednih davkov in samoupravnih doklad.

Tako je izgledala obremenitev Slovenije glede neposrednih davkov in samoupravnih doklad v letu 1924, v katerem je SLS bila tri mesece na vladi, bila na vladi v času (avgust, september, oktober 1924), ko se je gospodarilo na podlagi proračuna, kateri je bil v veljavi od 1. aprila 1924 do 31. marca 1925, za katerega SLS ni glasovala. V času, ko je bila SLS na vladi, se niso zvišali stari davki, ne upeljali novi davki, ni se povečal proračun, pač pa je dobila delegacija od finančnega ministrstva navodilo, naj se ozira na gospodarske razmere, naj upošteva prizive davkoplačevalcev proti predpisu dohodnine in drugih davkov.

Leto 1925

nam da čisto drugo sliko. V tem letu so v vladi vedrili in oblačili pol leta samostojni demokrati z dr. Žerjavom in dr. Pivkom, pol leta pa Radičevci z Puceljcem in Kelemino.

Državnih neposrednih davkov se je plačalo 293.4 milijone din., za 103 milijone din. več kot leta 1924. Plačilo Slovenije je v letu 1924 znašalo 13.2%, v letu 1925 pa 15.48% vseh v državi plačanih neposrednih davkov. Že pretirano plačilo Slovenije se je v letu 1925 še za več kot 2% povečalo. Temu se ne smemo čuditi, če pomislimo, da se je l. 1925 po zaslugi samostojnih demokratov in Radičevcev povečal invalidski davek in komorska doklada, da se je upeljal nov davek na ročne delavce, ne smemo se osobito čuditi, če znamo, da so davčne oblasti brez ozira na znatno poslabšane razmere navijale davčni vijak v Sloveniji do skrajnosti. Na 1 prebivalca v državi je prišlo 157.97 din., v Srbiji se je plačalo le 90 din., v Sloveniji pa 277.84 din. neposrednega davka na osebo. V Sloveniji se je plačalo za krog 50% več, kakor pride na prebivalca v državi, in se je plačalo trikrat toliko, kot v Srbiji, ki ni plačala niti 60% zneska, ki pride povprečno na prebivalca v državi. Srbija je plačala torej manj kot pride povprečno na 1 prebivalca v državi. Plačilo Slovenije se je v primeri s celotnim plačilom neposrednega davka v državi povečalo, plačilo Srbije pa celo zmanjšalo, razmerje plačila neposrednih davkov med Slovenijo in Srbijo je za Slovenijo mnogo neugodnejše, kot v letu 1924. To so dobrote centralizma, dobrote toliko

Džungla.

Roman iz afriških pragozdov.

Angleški spisal E. R. Burroughs. — Prevedel Paulus.

Stari profesor je siloma požiral, kakor bi ga nekaj tiščalo v grlu, obrisal solzo z velega lica, zamahnil z roko proti gospodu Filandru, ki je vse zavzet mohljal začudene, pretrgane stavke, pogledal črnca, ki se je zadovoljno režal od enega ušesa do drugega, nato pa je razprl roke mladima zaročencema ter rekel z negotovim glasom.

»Pojdita k meni, ljuba otroka! Saj sem srečen, da sta se našla! Ves srečen!«

Ine je jokala od veselja na očetovih prsih, gladil ji je lepe zlate lase, krepko držal za roko Trzana ter pravil:

»O — tudi takle star knjigožerec ima mehko, čuteče srce! Ti, lord lepi, divji človek, ti si mi zlezel v srce že ko sem te prvič videl! In vedel sem tudi, da si mi ukradel srce moje edinice! Pa veselilo me je in hudo sem trpel, ko sem gledal Inino nesrečo —!«

Obisk Porterjev pri Claytonovi koči se je končal čisto drugače, nego so si ga zamislili.

Mesto da bi se bili tisti večer za vselej poslovili od divje džungle, so slovesno in šumno obhajali zaroko

Trzana in Ine. Vse je bilo veselo. Poročnik Arnot je bil kar iz sebe, da je spet našel svojega prijatelja, njegova soproga se kar ni mogla nagledati Ininega junaka, ki je o njem že toliko čula, profesor Porter pa je venomer pravil:

»Vidiš, Ine! Kako si bila huda tistikrat, da smo šli iskat zaklad sem v Afriko! Sedaj pa smo ga le našli in ti si vsa srečna!«

In ker je gospod Filander še vedno ves začuden gledal svojega učenika ter mohljal nerazumljive besede, mu je rekel poln prešerne veselosti:

»Glejte ga Filandra, kako je jezen, da se nič več ne menim z njim učenih reči! Dragi tajnik, dovolj dolgo sem skrival svojo nevoljo in svojo žalost nad Ino pod krinko raztresenega profesorja ter se skušal zamotiti z učenimi študijami o starodavnih kostenjakih.

Sedaj bo temu konec! Sami se bavite s starinami, jaz se bom odslej pečal z mladino —!«

Ine je oživela. Lahna rdečica jo je zaplala po licih, veselje do življenja se ji je spet iskriilo iz oči. Našla je zdravilo za svojo bolezen.

Trzan pa je pripovedoval —

»Pri očetu Konstantinu sem bil zadovoljen«, je končal svoje dogodivščine. »Izprva vsaj. Pa kmalu so se mi zbudili spomini in dolgčas mi je bilo po svetu in po Wisconsinu. Spoznal sem, da so bile moje želje po

svobodni džungli le plitve in da me tudi džungla ne more zadovoljiti.

Najrajši bi bil rekel očetu Konstantinu, naj piše v Pariz. Pa sram me je bilo, ker sem mu prvi dan rekel, da mi ni nič več za svet.

Nemiren sem bil in otožnost se me je lotevala. Oče Konstantin me je bistro pogledal in nekega dne mi je ponudil, naj grem k očetovi koči po knjige. Potrebuje jih, je pravil, posebno tiste s slikami, da bo po njih poučeval svoje črnce. Spremljal me bo, je dejal.

Koj smo se pripravili, pred dobrim tednom smo odšli, četa črncev je šla z nami. Oče Konstantin je vzel seboj tudi majhen oltar in mašno opravo, da je lahko maševal med potom.

Davi smo se ločili. Pohitela sva z mojim črnim prijateljem Busulijem naprej, da nastreliva sveže divjačine. Kake pol ure od koč sva se ločila, da bi vsak po svoji strani poskusila lovsko srečo.

Prišel sem na rob gozda in tam sem ves iznenaden zagledal Ino, vso v žalost zatopljeno. Dolgo sem jo opazoval z bližnjega drevesa in premišljeval, kako bi se ji približal, da je ne bi preveč prestrašil. In tedaj se je priplazil po gošči Numa, lev.

Počakal sem na ugoden trenutek, ko je bil lev skoraj trdo pod menoj, in ga prebodel s sulico. Srečo sem imel, kakor ves dan. S prvim sunkom sem ga zadel v srce.«

Važno vprašanje

pri sedanjem neznesljivem vremenu je zaščita telesa od škodljivih posledic nabebe. Če pri najmanjih bolečinah v miših, glavi ali križu, pri znakih nahoda se ne sme lahko-

mišljeno čakati, temveč treba poskušati takoj ono bolečino olajšujoče domače sredstvo, katero so radi in raznovrstno uporabljali že naši roditelji in dedje, posebno pri revmatskih bolečinah. To že celih 27 priljubljeno domače sredstvo in kosmetikum je Fellerjev blagodišeči »Elsafluid«. Drgnenje in umivanje z Elsafluidom lajša bolečine, krepi in osvežuje mišice in živce, stori neobčutiljivim proti mrzlem zraku. Od znotraj in od zunaj mnogo močnejši in izdatnej-

ši kot francosko žganje. 6 dvojnatih ali 2 velike specialne steklenice za 63.— din.; 12 dvojnatih ali 4 velike specialne steklenice 99.— din.; 36 dvojnatih ali 12 velikih specialnih steklenic za 250.— din., že obenem z zabojem in poštnino razpošilja po povzetju lekarnar Eugen V. Feller v Stubici Donji, Elsatrg 341, Hrvatsko. — Poedine steklenice Elsafluida se dobijo v lekarnah in sorodnih trgovinah za reducirano ceno 9 din.

hvalisanega narodnega edinstva, dobrote vladne politike, katero vodi Pucelj, to je — enakost v obdavčenju posameznih delov države!

Kakor so se neposredni davki znatno povečali, so se povišale tudi avtonomne doklade. Kot podstava za odmero doklad je služil državni davek v znesku 18,862.390 din., predpisalo se je v Sloveniji samoupravnih doklad v znesku 42,390.890 din., za 11 milijonov din. več kot leta 1924, kar znaša 225% državnega davka, manj kot v letu 1924 in sicer radi tega, ker okraji in občine niso v istem razmerju povečavali doklad, kakor so se povečavali državni davki.

Vsi okraji na bivšem Kranjskem so imeli okrajne doklade nad 150%, okraj Bled 500%, okraj Črnomelj celo 581%.

Od 21 okrajev na bivšem Štajerskem izkazuje 17 okrajev okrajne doklade od 200 do 550%. Okraji Ormož, Ptuj in Marenberg imajo okrajne doklade 500%, Gornjigrad 530, Brežice 550%.

Izmed 2175 občin v Sloveniji izkazuje 585 občin občinske doklade od 100 do 200%, 869 občin od 200 do 1100%, v celem 1454 občin, to je več kot dve tretini občin izkazuje občinske doklade nad 100%.

Ako upoštevamo plačilo državnih neposrednih davkov in avtonomnih doklad v Sloveniji, vidimo, da je v letu 1925 znašalo v Sloveniji plačilo teh davkov na osebo 320 din., ali za 110 din. več kot leta 1924. Obremenitev Slovenije je v letu 1925 bila za 50% večja kot l. 1924, kar je zasluga samostojnih demokratov in Radičevcev, ki so leta 1925 sedeli v vladi in glasovali za povečanje starih davkov in uvedbo novih davkov, ki pa niso prav nič storili, da bi prišlo do izenačenja davkov, katero je nujno potrebno, ako se hoče rešiti Slovenijo gospodarskega propada. Vlada, slovenski poslanci, ki podpirajo vlado in pa finančni delegat se prav nič ne brigajo, za sklepe neštevilnih protestnih shodov, ki so se vršili širom Slovenije, na katerih so zastopniki gospodarskih krogov in somišljeniki vseh političnih strank brez razlike protestirali proti neznosni obremenitvi Slovenije in zahtevali izenačenje davkov v celi državi.

Narodni poslanec Franjo Zebot:

Naša gospodarska zveza z Avstrijo.

Slovenija je v gospodarskem oziru navezana na najbližjo sosedo, na republiko Avstrijo. Po mojem mnenju bi moralo vladati med sosednjimi deželami tako prijateljsko razmerje, kakor vlada med dvema dobrima kmetiskima sosedoma. Pomagata si posebno v gospodarskem oziru, kjer le treba. Iz takega bratskega razmerja in tesne prijateljske zveze imata hasek oba. In obe kmetiji napredujeta, sreča je doma v obeh hišah.

Tako razmerje si želimo v gospodarskem oziru Slovenci s sosednjo Avstrijo. Pri nas imamo za naše domače potrebe preveč živine, posebno goveje in svinj, obilo vina, sadja, krompirja in drugih takih pridelkov. Nasprotno pa Avstrija vsega tega ne pridelava dovolj. Na drugi strani izdelajo tovarne v Avst-

riji preveč takih predmetov, ki jih mi nimamo. Na primer: železje, razne kmetijske stroje, platna, sukna, zdravila itd. Tu je sedaj stvar obeh držav, oziroma jugoslovanske in avstrijske vlade, da se sporazumeta glede medsebojne trgovsko-gospodarske zveze. Po mednarodnih pravilih ima vsaka država pravico, na državni meji pobirati od blaga, ki gre preko meje, oziroma ki prihaja od one strani sem, poseben davek, ki se imenuje carina. Če je carina na blago, katero hoče sosed k nam uvažati, visoka, pride tisto blago drago k nam, če pa je carina nizka, ali pa je sploh ni, tedaj je tudi cena za dotično blago nizka.

Od visokosti carine, ki jo naloži Avstrija na našo živino, vino in sadje, je odvisno, ali moremo mi prodajati te stvari v sosednjo Avstrijo, ali ne. Na drugi strani pa vidimo, da je od carine, ki jo pobira Jugoslavija od železja, strojev, sukna, platna in enaki predmetov, katere pošiljajo Avstriji k nam, odvisno, ali so ti predmeti v ceni dragi, ali pa je njih cena primerna.

Radi tega je tedaj, ko sklepata dve državi trgovsko-gospodarske pogodbe, najvažnejše, kako se bosta sporazumeli glede carine. Poslanci Slov. Ljudske Stranke smo zahtevali od naše vlade dve glavni stvari:



Vedno nedosegljivo v kavi

Schicht-ovo milo znamke „Jelen“.

Kajti nič na svetu nas ne more nepotiti, da poslabšamo naše najboljša, kakovost našega mila.

Mogoče bi nam bilo poceniti naše Jelenovo milo s tem, da bi ne porabljali „tako dobre“ surovine. Ne storimo tega, kajti nam ni samo na tem, da proizvajamo „dobro milo“, temveč nam je na tem, da proizvajamo

najboljše milo!

ževala, oba sta ti ponujala, kar imata dobrega in slabega.

Vem da si vzljubil neomejeno svobodo džungle in zasovražil tesne meje kulture. Vem pa tudi, da te je v kljub temu spet vleklo nazaj med ljudi. Saj si se pravkar dal vkovati v zakonske spono, ki te bodo vse življenje vezale na človeško družbo.

Da pa ne boš več omahoval med obema svetovoma in si iz človeške družbe nazaj želel v svobodo džungle, ki bi te pa spet ne mogla zadovoljiti, si vzemi tale nauk seboj.

Išči svobodo tam kjer v resnici najdeš pravo svobodo, — pri Bogu. Njemu služi in ne navezuj srca ne na džunglo ne na dobrine človeške kulture, pa boš v resnici svoboden! —

Teško se ločim od tebe. Zlezel si mi v srce, kakor vsem, ki so kedaj prišli skupaj s teboj. Pa Božja volja je da greš na mesto, ki ti je pripravljeno, in da tam storiš dobro z darovi, ki ti jih je Bog naklonil! —

Tihota je legla na livado krog Claytonove kočice.

V gozdu so zamrli vzkliki odhajajočih črncev, v sinji daljavi, tam kjer nebo poljublja morje, so se blestela jadra in nosila srečne ljudi v novo domovino, lahen vetrič je šuštel v listju, zdelo se je, da John Clayton in njegova soproga Elza šepetata blagoslov za svojim sinom in njegovo mlado ženo.

1. Doseže naj, da bo Avstrija opustila ali vsaj močno znižala carino na našo govedo, svinje, meso, vino, sadje in razne poljske pridelke.

2. Naša vlada pa naj zniža ali čisto opusti carino na avstrijske izdelke, katerih mi ali sploh nimamo, ali pa v nezadostni meri. Ti izdelki v glavnem so: raznovrstna železna roba, poljedelski stroji in orodje, blago za perilo in obleko, sol, zdravila, bakrena galica, umetna gnojila itd.

Razumen človek bi mislil, da bosta naša vlada in tudi Avstrija to upoštevali in se pri sklepanju pogodbe ravnali po teh dveh načelih. Ali ker so na obeh straneh bili čudno trmasti, kljubovalni in deloma celo sovražni drug proti drugemu, smo žalibog dobili sedaj trgovinsko pogodbo, ki v marsičem ni v našo korist, posebno pa ne v korist našega kmeta, obrtnika in delavca.

Ker so bili zastopniki, ki jih je poslala jugoslovanska vlada na Dunaj k Avstrijcem, in zastopniki avstrijske vlade med seboj neiskreni in ker med našimi zastopniki ni bilo ne enega Slovenca, ki bi poznal naše razmere, smo dobili trgovinsko pogodbo, ki je za nas slaba. Avstrijci so naložili visoko carino na govedo in svinje, samo pri konjih so popustili, glede vina in sadja so pre malo odnehali. Zastopniki naše vlade pa so naložili neznosno visoko carino na železje, stroje, platno in obleko ter druge prej imenovane predmete. Tako smo udarjeni na dve strani.

Kdo je to zakrivil? Pred vsem zastopniki naše vlade, ki so bili poslani na Dunaj. V tej vladi sta imela lansko leto, ko se je ta pogodba sklepala, glavno besedo stari Pašič in brijavci Radič.

V imenu naše Slovenske Ljudske Stranke, ozir. Jugoslovanskega kluba, sem bil določen kot poslanec okraja, ki meji na Avstrijo, da govorim o tej izredno važni stvari v narodni skupščini. Potrudil sem se in sem s pomočjo prijateljev-strokovnjakov zbral obširno gradivo za govor, ki sem ga imel dne 8. t. m. Ker smatram, da so te stvari za naše gospodarsko žitje velike važnosti, bom v prihodnjih številkah opisal najvažnejše točke pogodbe z Avstrijo.

Državna politika.

V NAŠI DRŽAVI.

Uzunovič je podal ostavko vlade. V petek zvečer je bila seja v parlamentu do dveh jutraj. Prepričali so se, ali naj se sklepa o korupciji ali ne. Končno je Uzunovič zahteval, naj se da njegovi vladi zaupnica. Glasovali so in zgodilo se je, kar nihče ni pričakoval: Vlada je dobila 127 glasov, 150 glasov pa je bilo proti vladi. Zdaj seveda ni bilo drugega mogoče, kakor da je Uzunovič podal drugo jutro, to je v soboto dopoldne, ostavko. Kralj za enkrat ostavke ni sprejel. Je pa to najtežja vladna kriza, odkar Jugoslavija obstaja. Kako bo nova vlada sestavljena, je težko prerokovati.

Radikalna stranka — razdvojena. Pašič in Jovanovič sta se huje spoprijela, kot je Pašič to mislil. Jovanovič je trd oreh. Ker so tako postopali z njim v radikalni stranki, je osnoval svoj poslanski klub,

Džungla pa je samevala in tožila ob grobu ter sanjala o belem junaku, svojem kralju in gospodarju. Vzgojila ga je, tesne vezi je spletla krog njegovega srca, vabila ga je v svoje naročje, pa izneveril se ji je in jo zapustil —

Gozdni orjaki pa so ji otožno pokimavali ter šepetali: »Ni bil naš. Človek je bil in duh njegovega očeta ga je odpeljal na dom pradedov —«

Dolgo je še žalovala džungla za svojim izgubljenim belim junakom.

Konec.

On ga pozna bolje.

Učitelj: »Pazi sedaj, ti majhni Lovre. Če imaš eno jabolko, pa ti da tvoj brat še dve, koliko jih potem imaš skupaj?«

Lovro odkima, a nič ne odgovori.

Učitelj: »No, zakaj kimaš?«

»Gospod učitelj, vi se samo šalite, moj brat mi ne da nikoli jabolka.«

V naravi.

V šoli se uče mladi misleci o gorkoti in o mrazu. Učitelj pripoveduje: »V gorkoti se nekateri predmeti razširijo, v mrazu pa skrčijo. Stanko, ali bi znal povedati ti kak primer?«

Stanko: »Da. Poleti, ko je vroče, se dan raztegne in podaljša; pozimi pa, ko je mraz, se pa skrajša.«

Trgovska tajnost.

Učitelj: »Povej mi, Moric, odkod dobivamo najboljšo kavo?«

Moric: »Gospod učitelj, to je trgovska tajnost!«

»Spet si mi rešil življenje!« je rekla Ine in ga hvaležno pogledala.

»Nisem preveč hvale vreden, Ine! Sebičnež sem! Rešil sem ti življenje, ker sem ga hotel sam zase!«

Tema je že bila, ko so zadoneli vzkliki na robu džungle. In kmalu nato je prikoralala h koči četa črncev, z njimi pa oče Konstantin.

Seveda se je zelo začudil, ko je našel Trzana v taki nepričakovani družbi. In kako vesel in iznenađen je bil, ko mu je Trzan predstavil svojo zaročenko!

»V pravem trenutku sem te poslal h koči, kajti« se je muzal. »Sem bil vsaj enkrat v življenju za mešetarja in kakor vse kaže, sem dobro zamešetaril!«

V par dneh sta bila Ine in Trzan mož in žena. Oče Konstantin ju je poročil, Arnot in Filander sta bila priči, Porter in Arnotova soproga sta drugovala, kapitan jadrnice, njegova posodka in črnici pa so bili povabljeni v goste.

Džungla je strme odmevala od veselega vzklikanja in slovesnega pokanja pušk in ladijskih topičev, Barba si je brisala solze veselja, pa topot s snažnim predpasnikom, ter hitela z ladijskim kuharjem pripravljat imenitno pojedino, h kateri je morala prispevati džungla svojo najsočnejšo divjačino.

Oče Konstantin pa je govoril Trzanu tele besede:

»Dvoje svetov si videl in preizkusil, divjo džunglo in človeško kulturo. Oba sta te oblikovala in izobra-